

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8068/2022
06.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Александра Јовчић, адвокат из ..., против тужене Eurobank ad Beograd, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 2029/21 од 10.03.2022. године, на седници одржаној 06.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 2029/21 од 10.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу П 786/21 од 03.09.2021. године, ставом првим изреке, утврђено је да је апсолутно ништава одредба члана 5. став 5.1. тачка 1 Уговора о кредиту од 03.09.2013. године, у делу којим корисник преузима обавезу да банци плати фиксну месечну накнаду за трошкове обраде и пуштања кредита која износи 2,5% од одобреног износа кредита. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи по основу неосновано наплаћене накнаде за праћење кредита плати 5.250,00 динара, са законском затезном каматом почев од 03.09.2013. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 13.500,00 динара, са каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 2029/21 од 10.03.2022. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиље и пресуда у ставу трећем потврђена.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 410. став 1. у вези члана 403. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужене недозвољена.

Одредбом члана 403. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Према одредби члана 410. став 1. ЗПП, прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити решењем првостепени суд, док је чланом 413. ЗПП, прописано да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити Врховни касациони суд решењем, ако то није учинио првостепени суд.

Имајући у виду наведене норме, те да се ревизија може изјавити само против правноснажне другостепене пресуде, а да у конкретном случају тужена није изјавила жалбу на пресуду и да је иста постала правноснажна у првом степену, произлази да је ревизија тужене из ових разлога недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, због чега није ценио основаност посебне ревизије у смислу члана 404. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**